Atlas Akupunktury Weterynaryjnej

Recepty leczenia i zapobiegania chorobom zwierząt (pies, koń) w różnych porach roku w Algorytmie Synchronizacji

Tom I

Warszawa 2017

WSTĘP

Przed Wami książka, w której opisuję jedną z metod sztuki akupunktury.
Jestem lekarzem medycyny ludzkiej, neurologiem. Zajmuję się akupunkturą ludzką ponad 30 lat.

Akupunkturą weterynaryjną zajmuję się dopiero od 12 lat. Pierwszym moim czworonogim pacjentem był mój własny pies, który cierpiał na atopowe zapalenie skóry. Nie mogłem pogodzić się z wynikami jego leczenia i zdecydowałem się leczyć go na własną rękę. Obserwujący moje zmagania z chorobą pupila lekarze weterynarii byli pod wrażeniem uzyskanych wyników. To sprawiło, że na ich prośbę w 2004 roku przeprowadziłem pierwsze szkolenie z akupunktury weterynaryjnej.

Nie ukrywam, że zajęcie się akupunkturą weterynaryjną było dla mnie szansą udowodnienia, że ta metoda lecznicza działa i jest skuteczna.

Co do akupunktury w Polsce, jak do tej pory, nie cieszy się ona głębokim zaufaniem świata lekarskiego. Uważano ją za szarlatanerię, szamanizm, a z ambon katedralnych krzyczano, że to „dzieło szatana". I sami pacjenci rozważają tę metodę w kategoriach „wierzę" lub „nie wierzę", czyli jeżeli pomogło, to na pewno tylko za sprawą własnej sugestii. U zwierząt sugestii nie ma – im niczego nie wmówisz. Tylko „krótka piłka" – pomaga lub nie, działa lub nie!

Może w tej kwestii moich obserwacji byłoby za mało? A jednak, w moich szkoleniach z akupunktury weterynaryjnej wzięło już udział ponad 150 osób. Wyniki ich pracy są bardzo wysokie, czasem wręcz spektakularne! Właściciele i opiekunowie czworonogów regularnie dzwonią do nas z pytaniem, gdzie jest „najbliższy" do nich specjalista z akupunktury weterynaryjnej!?

Moim zdaniem, obecnie prężnie rozwijająca się, rehabilitacja zwierząt nigdy nie będzie przeprowadzona w pełni i nie będzie wystarczająco skuteczna bez akupunktury. U rehabilitanta, który zna się na akupunkturze wyniki pracy zawsze będą lepsze.

Drugą przesłanką chęci zajęcia się akupunkturą weterynaryjną było udowodnienie, że ta metoda jest uniwersalna. Zakładałem, że energetyczne przemiany, przemiany na poziomie subtelnym, są jednakowe dla wszystkich gatunków kręgowców ciepłokrwistych. A to oznacza, że reguły sterowania, kumulowania i transmitowania energii w żywych organizmach są jednakowe, czyli są uniwersalne!

Każdemu schorzeniu, znanemu z nazewnictwa chorób właściwych dla jakiegokolwiek gatunku, odpowiada przyczyna na poziomie subtelnych przemian. Jedna ta sama przyczyna na poziomie subtelnych przemian u różnych gatunków, jak i w przedziale jednego gatunku, może objawiać się na poziomie fizycznym różnymi schorzeniami. Wspólna jednak dla wszystkich istot jest obecność podobnych ekoceptywnych układów, które w filogenezie poszczególnych gatunków istotnie nie zmieniły się. Podobizna ekoceptywnych układów pozwala jeden ten sam schemat postępowania stosować dla różnych gatunków.

Udało mi się opracować recepty postawienia igieł, które nazwałem Algorytmem Synchronizacji. Akupunktura w tym algorytmie jest skuteczna dla wywoływania w ciele żywej istoty zjawiska CHI-GUNG, co dosłownie

oznacza „krążenie energii". To przyczynia się do „resetowania" całego ekoceptywnego układu zwierzęcia oraz do zmiany jego energetycznego statusu. Czasem to wystarczy, żeby w mózgu zwierzęcia uruchomiły się odpowiednie neuronalne schematy, w których zakodowane są wszystkie procesy osłonowe, niezbędne dla życia i przetrwania zwierzęcia. Te procesy zweryfikowane są przez tysiące lat filogenezy gatunku. Są na tyle doskonałe, że do nich czasem nam nie ma co dodać, lub ująć. Jedno tylko pytanie – jak te procesy uruchomić?

Mój Algorytm Synchronizacji jest jedną z prób odpowiedzi na to pytanie. Skuteczną lub nie – to już Wam sądzić. Mam nadzieję, że nie rozczaruję Was.

Książka może sprostać oczekiwaniom wszystkich tych osób, które zaczynają swoją przygodę z energią, które pragną doskonalić swoją sztukę akupunktury zarówno w medycynie weterynaryjnej, jak i w medycynie ludzkiej. Polecam ją każdemu, kto zajmuje się leczeniem niekonwencjonalnym i dla kogo medycyna holistyczna nie jest chwytem marketingowym, lecz filozofią życiową.

Jestem obcokrajowcem i mój polski może tylko liczyć na lepsze oczekiwania. Nie startuję jednak w konkursie poprawnej polszczyzny, pragnę tylko podzielić się wiedzą. W tym z góry dziękuję moim redaktorom i tłumaczom, którzy gdzie mogli skorygowali mój przekaz, w maksymalnie możliwy sposób, z różnych nieprawidłowości, jednocześnie nie pozbawiając go sensu.

Pragnę podziękować swojej partnerce życiowej, organizatorowi szkoleń z akupunktury, w nieustającym czuwaniu, za pomoc w pracy nad książką: Magdalenie Ruman.

Chcę podziękować wszystkim moim kursantom, których uczyłem i którzy uczyli mnie.

Akupunktura Weterynaryjna w Algorytmie Synchronizacji. Co to jest? Funkcjonalne i energetyczne podstawy algorytmu Status energetyczny żywego organizmu

Algorytm Synchronizacji dotyczy określonego sposobu nakłuwania biologicznie aktywnych punktów (BAP) w celu uzyskania właściwego energetycznego statusu zwierzęcia.

Pod **właściwym energetycznym statusem** zwierzęcia rozumie się posiadanie przez czworonoga takiej ilości energii, która w każdej normalnie możliwej dla obserwowania i badania sytuacji jest w stanie zabezpieczyć przebieg jego życiowych procesów na niezbędnym poziomie oraz przedłużenie jego gatunku o niezmienionym kształcie.

W „dzikiej" przyrodzie status energetyczny zwierzęcia jest względny do ogólnego statusu energetycznego gatunku, do którego to zwierzę należy. Energetyczny status gatunku znajduje się w dynamicznej równowadze ze środowiskiem fizycznym zajmowanym przez dany gatunek ekologicznej niszy – biotopem. Istnienie wspólnego, gatunkowego statusu jest niczym innym jak jednym z mechanizmów przetrwania poszczególnej jednostki w przyrodzie.

Każdy żywy ustrój w przyrodzie jest układem otwartym. To oznacza, że żywy ustrój jest w stanie istnieć tylko wtedy, kiedy przez niego nieustanie przepływa energia. Żywy ustrój jest w stanie odtwarzać siebie, reprodukować się na poziomie komórkowym. Owe odtwarzanie odbywa się nie tylko kosztem otaczającej

go z zewnątrz materii. Złożone, wielokomórkowe organizmy są w stanie wykorzystywać energię dostarczaną w postaci promieniowania. *(Patrz rys. 1)*.

Każdy żywy organizm jest w stanie uzupełniać się i regenerować przez spożywanie otaczającej go z zewnątrz materii. Dla przetworzenia tej materii i podtrzymywania regeneracyjnych procesów na właściwym poziomie organizm potrzebuje nieustannego energetycznego zasilania. W trakcie ewolucji energetyczne zapotrzebowanie na kilogram biomasy wzrasta. Czym bardziej złożony jest organizm, tym większe jest zapotrzebowanie na energetyczne zasilanie z zewnątrz.

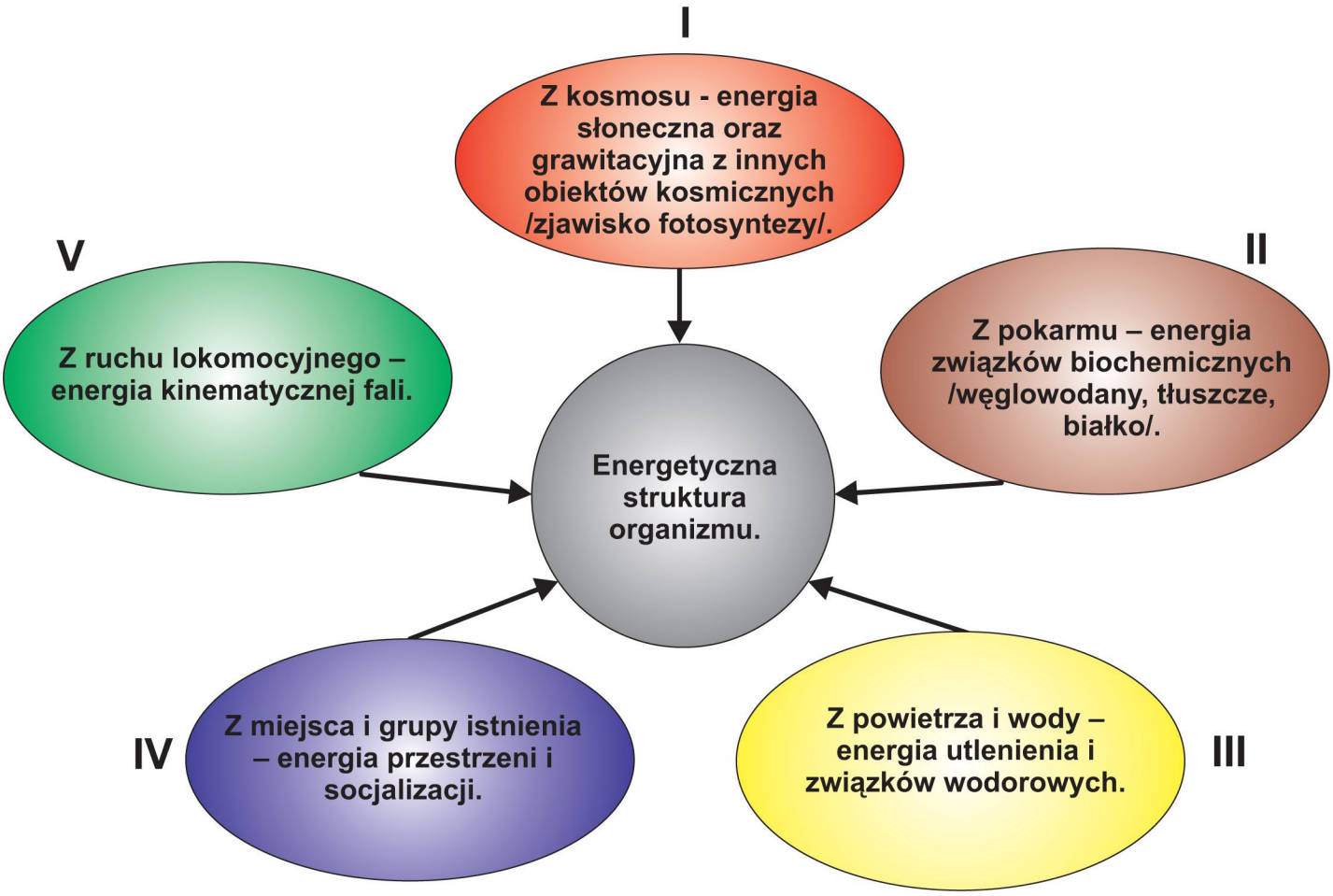

Rys. 1. Tory energetycznego zasilania organizmu.

Żywe organizmy są w stanie strukturalizować, układać niepostępowe, twarde elementy materii w układy bioorganiczne z użyciem energii kosmicznej. Będąc na wysokim stopniu złożoności, bioorganiczne układy w procesie ewolucji przybierają większą zdolność do przetworzenia energii.

Przyroda stawia przez każdym żywym ustrojem zadanie do przetwarzania energii w obrębie właściwego mu biotopu. *(Patrz tablica 1)*.

Przetworzenie energii przez żywe ustroje przebiega cyklicznie. W cyklach dobowych, mie-

Energetyczny Element Organizmu	Obiegi czynnościowe Energetycznego Elementu	Rodzaj przetworzonej energii CHI
Element OGIEŃ:	Ob.cz. C; Ob.cz. IG; Ob.cz. MC; Ob.cz. TR.	SHEN CHI
Element ZIEMIA:	Ob.cz. E; Ob.cz. RP.	PI CHI
Element METAL:	Ob.cz. P; Ob.cz. GI.	FEI CHI
Element WODA:	Ob.cz. R; Ob.cz. V.	TSING CHI
Element DRZEWO:	Ob.cz. F; Ob.cz. VB.	XUE CHI

Tablica 1. Przemiana pierwotnej CHI w energetycznych elementach organizmu.

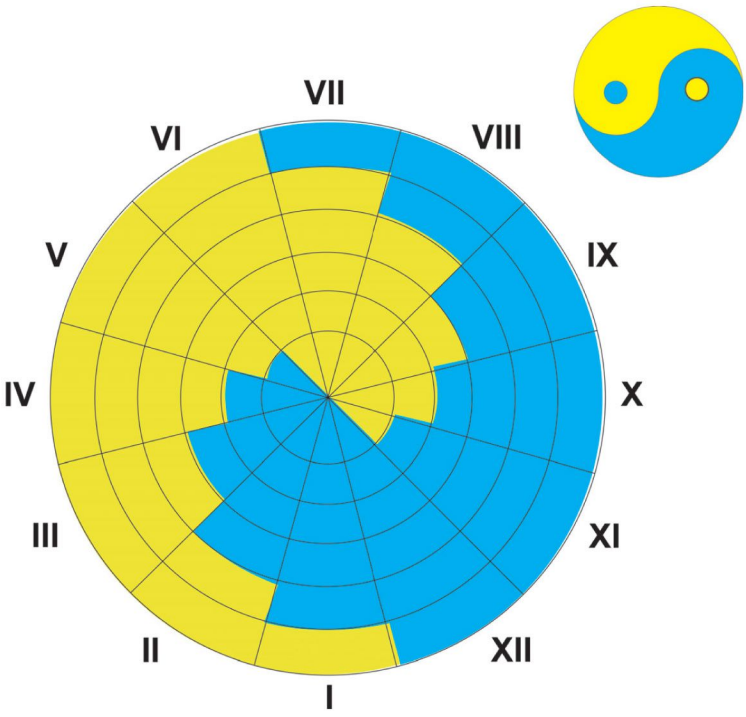

Rys. 2. Relatywność YIN/YANG w okresach miesięcznych.

sięcznych, rocznych, a nawet kilkuletnich, przede wszystkim zmienia się aktywność żywych organizmów po przetworzeniu energii. *(Patrz rys. 2)*.

W cyklach energetycznych przemian dla żywych ustrojów właściwe są szczyty i doły aktywności po przetworzeniu energii. W trakcie ewolucji, dla „wyrównania" aktywności w cyklach energetycznych przemian tworzy się układ nerwowy.

Układ nerwowy w świecie energetycznych przemian

U wyższych gatunków zwierząt układ nerwowy dzieli się na mózg ośrodkowy i obwodowy układ nerwowy.

Mózg ośrodkowy na poziomie fizycznym jest przyczyną i źródłem aktywności fizycznej zwierzęcia. Jego nadrzędną funkcją jest zachowanie integralnej całości ciała zwierzęcia. Mózg jest odpowiedzialny za homeostazę organizmu, czyli stabilność warunków przebiegu biochemicznych procesów wewnątrz ustroju. W łączach funkcjonalnych komórek mózgu – neuronach, są zakodowane wszystkie procesy osłonowe tej homeostazy. W trakcie ewolucji te procesy nieustannie weryfikowały się i osiągnęły najwyższy stopień doskonałości, jaka jest tylko możliwa na poziomie biologicznego sposobu przetwarzania energii.

Zdrowie zwierzęcia jest odzwierciedleniem stosowanych przez jego mózg właściwych neuronalnych kodów.

W świecie energetycznych przemian mózg tworzył się pod oddziaływaniem nieustająco toczącego się w przyrodzie procesu przetworzenia energii. Układ ekoceptywny, właściwości przetworzenia energii w mięśniach, narządach wewnętrznych, zdolność do energetycznych przemian samego ciała są pierwotnie uwarunkowane. Oznacza to, że program do przetworzenia energii przez organizm jest pierwotny w stosunku do mózgu.

Zmianie energetycznego statusu organizmu towarzyszy zmiana neuronalnych kodów, przez które spełnia się nadrzędna funkcja mózgu po integracji ustroju. Neuronalne kody, które były właściwe dla sytuacji destrukcyjnej, z reguły nie będą takimi po jej rozwiązaniu.

Każde schorzenie, w szczególności o etiologii wirusowej, można rozpatrywać jako uruchomienia mechanizmów osłonowych ustroju, które można porównać do przełączania z jednych kodów neuronalnych na inne.

Okres rekonwalescencyjny* w świecie energetycznych przemian należy rozpatrywać jako okres powrotu na wcześniejsze kody neuronalne lub wypracowanie nowych. Prężnie rozwijającą się rehabilitację zwierząt należy rozumieć jako sposoby i taktykę przywrócenia poprzednich lub wypracowanie nowych kodów neuronalnych.

---

* **Rekonwalescencja** – okres powrotu do zdrowia i sił po przebytej ciężkiej chorobie, zabiegu chirurgicznym, ciężkim urazie i wypadku.

W okresie rekonwalescencyjnym powrót na właściwe kody neuronalne może być utrudniony przez ogólne obniżenie energetycznego statusu organizmu, czyli – przez brak energii przepływającej przez układ ekoceptywny zwierzęcia.

Deficytowi energetycznemu układu ekoceptywnego towarzyszy obniżenie dokrewnej funkcji układu nerwowego. Szczególnie to dotyczy przedziałów segmentów kręgosłupa, gdzie mogą występować napięcia mięśni przykręgosłupowych powodujące boczne skrzywienia kręgosłupa. Z przedziałów bocznego skrzywienia zakłóca się właściwy przekaz informacji z obwodu do mózgu i odwrotnie. To sprawia, że narządy i układy w przedziałach skrzywionych segmentów „wypadają" z „mapy ciała" mózgu zwierzęcia. Innymi słowy, mózg stworzenia nie jest w stanie kompleksowo w pełni spełniać swojej nadrzędnej funkcji nad ciałem, czyli zabezpieczać jego integralności.

Szczególnie niebezpieczne są podobne zmiany na wysokości IV pierścienia napięciowego ciała czworonoga. Związane są one z osłabieniem filtracyjnej aktywności wątroby. Konsekwencją braku właściwej filtracyjnej aktywności wątroby jest zmniejszenie ilości „oczyszczonych" erytrocytów zdolnych do transportowania tlenu. To przyczynia się do niedotlenienia kostnego i mięśniowo-ścięgnowego układu czworonoga. Skutkami tego niedotlenienia są choroby zwyrodnieniowo-wytwórcze kostno-stawowego układu. Na ogół w ciele czworonoga powstaje zjawisko potocznie zwane zakwaszeniem organizmu. Przyczynia się to do przedwczesnego zużycia tzw. mechanizmów buforowych chroniących układ przed zakwaszeniem.

Deficyt buforowych mechanizmów jest istotą procesów starzenia się. Procesy starzenia się nie dla „dzikiej" przyrody są niewłaściwe. Starość jest prerogatywą człowieka oraz oswojonych przez niego gatunków zwierząt.

Energetyczne zasilanie organizmu. Układ ekoceptywny

Energetyczne zasilanie żywego ustroju, transformacja, kumulacja oraz transmitowanie energii odbywa się przez układ ekoceptywny. Zdolność układu ekoceptywnego do pobierania, przetwarzania, kumulowania i transmitowania energii decyduje o właściwym energetycznym statusie czworonoga.

Układy ekoceptywne poszczególnych istot mogą łączyć się między sobą, tworząc informacyjno-energetyczne układy. Te układy stanowią następny, wyższy od biologicznego, szczebel przetwarzania energii.

Pomiędzy informacyjno-energetycznymi układami mogą tworzyć dalsze łącza. Wspólnie one tworzą powszechną sieć **biocenozy***.

U wyższych gatunków zwierząt układ ekoceptywny składa się z 12 parzystych oraz 2 nieparzystych obiegów czynnościowych, znanych w medycynie tradycyjnej jako energetyczne merydiany.

---

* **Biocenoza** (gr. *bios* – „życie" i *koinós* – „wspólny") – zespół populacji organizmów roślinnych (fitocenoza), zwierzęcych (zoocenoza) i mikroorganizmów (mikrobiocenoza) danego środowiska (biotopu), należących do różnych gatunków, ale powiązanych ze sobą różnorodnymi czynnikami ekologicznymi i zależnościami pokarmowymi, tworzących całość, która pozostaje w przyrodzie w stanie homeostazy (czyli dynamicznej równowagi). Biocenoza oraz biotop, czyli środowisko fizyczne (nieożywione), tworzą ekosystem.

Każdy obieg czynnościowy ma tory zewnętrznego i wewnętrznego krążenia energii. Torami zewnętrznego krążenia obieg jest połączony z jakimś jednym z 12 głównych narządów organizmu, od którego otrzymuje swoją nazwę. Natomiast zewnętrzne tory tworzą coś w rodzaju zewnętrznego energetycznego karkasu. U wyższych gatunków zwierząt owe karkasy mają podobny kształt – dwunastościanu, czyli konstrukcję zbliżającą się do kuli.

W świecie energetycznych przemian kula jest najbardziej stabilną energetyczną konstrukcją. Deformacja ekoceptywnego układu, czyli zmniejszenie jego podobieństwa z kulą, jest konsekwencją zmiany funkcji jakiegoś narządu lub układu zewnętrznego w ustroju zwierzęcia.

Każda deformacja układu ekoceptywnego związana jest ze zmianą energetycznego statusu zwierzęcia. Deficyty energetyczne objawiają się jako wyhamowanie lub zanik regeneracyjnych oraz odpornościowych mechanizmów na każdej płaszczyźnie egzystowania czworonoga.

Pod **płaszczyzną egzystowania zwierzęcia** należy rozumieć tor zasilania i wymiany energetycznej pomiędzy ustrojem czworonoga a jego biotopem.

Zmiany na poziomie subtelnych przemian związane są z różnego rodzaju deformacjami ekoceptywnego układu. Te deformacje powtarzają się i za każdym razem pogłębiają się w cyklach dobowych, miesięcznych, rocznych, a nawet kilkuletnich.

Wielką zaletą medycyny chińskiej jest to, że ona wypracowała sposób wcześniejszego rozpoznania destrukcyjnych zmian w organizmie, na poziomie subtelnych przemian. Można powiedzieć, że starożytni Chińczycy rzeczywiście stworzyli istotę medycyny prewencyjnej.

Każde schorzenie zaczyna się na poziomie subtelnych przemian, a dopiero w późniejszym okresie manifestuje się na poziomie fizycznym.

Energetyczna faza

Okres roczny jest związany z energetycznymi przemianami wyłaniającymi się z ekliptyki Ziemi wokół Słońca. Słońce jest głównym źródłem elektromagnetycznych przemian w Układzie Słonecznym. Żywe organizmy z ewoluowaniem układów ekoceptywnych uodporniły się na gwałtowne zmiany w bliźnim Kosmosie. Jednak wciąż pozostają wrażliwe na zmiany elektromagnetyczne pochodzące z jądra Ziemi.

Jądro Ziemi ulega zmianom pod wpływem oddziaływania elektromagnetycznych przemian pochodzących z Kosmosu, zgodnie ze swoją ekliptyką wokół Słońca. W tym istotną rolę odgrywa pozycja satelity Ziemi – Księżyca.

Cykl przemian elektromagnetycznych jądra Ziemi można podzielić na 5 okresów, które w tradycyjnej medycynie chińskiej łączą się z 5 głównymi żywiołami: Ogniem, Ziemią, Metalem, Wodą i Drzewem.